

Nr 374.

Av herrar **Hansson** i Rubbestad och **Gustafson** i Kasenberg, i
*anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 143, angående
de anslag till Vattendomstolarna: Avlöningar.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 143 angående anslag till vattendomstolarna meddelar departementschefen, att han har för avsikt att föreslå Kungl. Maj:t, att Västerbygdens vattendomstol bibehålles vid förläggning inom sitt område. Tillika uttalar han som sin mening, att vattendomstolen bör förflyttas från Vänersborg till Göteborg på huvudsakligen de skäl, som anförts av advokatförbundets västra avdelning.

Länsstyrelsen i Älvsborgs län, som otvivelaktigt besitter den allra bästa lokalkännedom inom vattendomstolens område, anser emellertid att advokatsamfundet icke presterat några som helst bärande skäl för domstolens förflyttning från Vänersborg till Göteborg, varför densamma påyrkar domstolens bibehållande i Vänersborg. Undertecknade dela till fullo denna länsstyrelsens i Älvsborgs län uppfattning. Det torde vara obestriddigt, att Vänersborg ligger betydligt centralare inom Västerbygdens vattendomstols stora verksamhetsområde än Göteborg. Till Värmland och angränsande trakter, där man enligt vattenrättsdomarens framställning hade grundad anledning antaga att målen ökades i antal medan däremot målen från övriga delar av domsområdet komme att minska, har man således omkring tio mil längre väg från Göteborg än från Vänersborg. Detta kommer säkerligen att betyda ganska mycket beträffande domstolens resekostnader. Även för den större delen av områdets befolkning blir det billigare resor till domarekansliet om detta bibehålles i Vänersborg än om det förlägges till Göteborg. Tågförbindelserna mellan Vänersborg och Herrljunga å linjen Stockholm—Göteborg samt Öxnered å Bergslagens järnväg äro mycket goda. En resa från Stockholm till Vänersborg eller omvänt tar endast omkring 30 minuter längre tid än till Göteborg och biljettpriset är ungefär detsamma. Landsvägsnätet omkring Vänersborg är också väl utbyggt, vilket säkerligen har en stor betydelse, då enligt vad vattenrättsdomaren i sin inlaga har upplyst domstolen vid resor inom området i stor utsträckning använde sig av automobil.

Då Vänersborg sålunda obestriddigen är mycket mera centralt beläget inom området än Göteborg och då kommunikationsmöjligheterna dit äro mycket goda, torde det utan tvekan vara fördelaktigast för den övervägande delen av allmänheten inom området om domstolen bibehålles kvar i Vänersborg. Men inte endast för allmänheten inom området utan även för staten blir det betydligt fördelaktigare med Vänersborg som förläggningsort. Göteborg räknas nämligen i lönehänseende till G-ort under det att Vänersborg är D-

ort. Vattenrättsdomaren kommer sålunda att erhålla 900 kronor mer i lön i Göteborg än i Vänersborg. Och de övriga tjänstemännen likaledes höjda löner i förhållande till deras lönegradsställning. Av propositionen framgår att anslaget till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat sålunda av denna anledning skall höjas med 1 900 kronor samt avlöningar till icke ordinarie personal med 1 300 kronor. Lägges därtill det förhållandet att den föreslagna nya vattenrättsingenjören erhåller 720 kronor högre lön i Göteborg än i Vänersborg blir alltså det sammanlagda lönekontot omkring 4 000 kronor pr år högre i Göteborg än om vattendomstolen förlägges till Vänersborg. Härtill kommer dessutom ökat dyrtidstillägg, vars slutsumma är beroende av levnadskostnadsstalets storlek.

Tar man sedan i betraktande att Vänersborg ligger betydligt mera centralt inom området än Göteborg torde resekostnaderna vid förrättningarna därifrån för domstolen bli åtskilligt billigare. Staten skulle sålunda tjäna på och den övervägande delen av allmänheten skulle ha fördel av att vattendomstolen bibehålles i Vänersborg. Om därigenom vattendomstolens befattningshavare samt eventuellt någon advokat i Göteborg skulle gå miste om de fördelar, som en förläggning till Göteborg skulle komma att innebära, torde detta vara av underordnad betydelse.

På grund av det anförda hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 143 angående vattendomstolarna måtte uttala, att Vänersborg bör bibehållas som förläggningssort för Västerbygdens vattendomstol.

Stockholm den 8 mars 1938.

Axel Hansson
i Rubbestad.

Arthur Gustafson
i Kasenberg.